

שלימה אזי יש מהושענה רבה עד ר"ח כסליו מ' יום והוא יס"ב שבחדש השמיני כאשה יולדת לט' חדשים ע"ש כי נדפס בטעות —*) הנה כי כן י"ל שגם בימי זכריה אחרי שבתענו זי"כ השני הזה בחדש השמיני המתינו עוד ד' ימים כנגד ד' אותיו הוי' כמו ד' ימים שבין יס"ב לסוכות ואז זמן את פניך ה' אבקש ובקשו את פני ה' ובאתה התשובה אחר שכבר נתכפרו עוונותיהם כזה יס"ב מעתה יעשו טוב לדקה ומתנת עניים כבסוכות שבחדש השביעי וגם אמת והשלום אהבו כי סוכות שלום הוא.

ויען כי הגאון שאלו עוסקים בהספידה שמו ר' אהרן מצית סלוי ונאמר במלאכי להיות בריתי את לו אמר ה' לברית בריתי היתה אתו החיים והשלום וחתנם לו מורא ויראיו ומפני שמי ניחת הוא — וקאי על אהרן הכהן. וי"ל טו"ב בהבנת הפסוקים האלו. וי"ל כך דהנה עולם דביקתו של אהרן בה' ה' עד שהשליך נפשו וחיותו ושלומו מנגד, נגד אהבת ה' ופזוה, וע"כ מתחיל קרא באהרן תומיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו וגו' וקאי על אהרן, ומסיים האומר לאציו ולאמו לא רחיתו אפי' דזה קאי אשכנז לוי מ"מ גלוי וידוע שממדתו של אהרן ומילומדו אותם בא להם זה ע"כ כולם ניתנו לו. נמלא שהוא כרת ברית עם הקב"ה. למסור לו חיותו ושלומו את ביתו וקרוביו הכל כאפס וכאין נגד ה' — אי"כ קשי' טובא, מ"ט עשה הפעל והיה ירא את העם שיהרגוהו כמו שהרגו את חור וקשה הלא מדתו של אהרן להשליך נפשו מנגדו ומ"ט תירא. וי"ל לא לנפשו ירא חילול כ"א מפני חלול ה' חיו פן יאמרו נהרג במקדש ה' כהן ונביא כידוע ע"כ נכנס בסכנת עשיית הפעל רק שלא יתחלל ה' ח"ו. והיינו דהפיד הקב"ה בריתי היתה אתו החיים והשלום פ"י חיותו של עולמו ושלומו של עולמו נתן בערבון בבריתו עם ה' ותורתו, ומ"מ וחתנם לו מורא, החיים והשלום הזה ניתן לו למורא כי נתירא בפני פן יעדרו ממנו חיותו ושלומו, והעפס לזה לא מפני עולמו וכבודו כי מפני שמי ניחת הוא נחת דרגא ממדרגתו שלא יתחלל שמי — הנה כל הדברים והחזיון הלוה נתקיימו בשרב מהו אהרן סג"ל ז"ל כי לא אוכל לפרש מפני כבוד הכריות — מה כתי' תמן תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמלא בשפתיו וגו' ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' לברית הוא — ה' יגדור פרלותינו וינחמנו מעצבותינו וירם קרן תורתו ולומדיה וזה לל"ן גואל ז"ב אמן:

שער יוסף

(*) בסדר הדורות באר"ה הרביעי ג"א ש"כ"א בתב וי"ל: ירמיה הובח וכו' בשנת ה' ליהויקים בחדש ט', הוא כסליו. כתב אגרות שמואל סל"ן כל הדמאים שארש עושה מריח ניסן עד תשרי מוחל"ן ב"כ בשעושה תשובה ואם לא עשה תשובה מפתני לו עד סל"ו שהוא ארבעים יום נגד ארבעים יום מקבלת התורה והוא מ' חדשים וע"ז נאמר הרה עמל — וכתב בסדר שם בדגור וי"ל: וצ"ע כי קרוב לנ' יום הוא עמל. ולט"ט ט"ן מה שהשענה רבה עד ר"ח כסליו, נכון הדבר, ואפשר על זה כיוון הד"ס במ"ש פה "ע"ש כי נרשם בטעות". — וטענה יובן מ"ש רחמים בשו"ת ח"ס הדו"ס סי' ע"ז בסד"ה ויע"י סג"א וכו' משום שכל החדש תלוי בין קצת אפי' אחרי סוכות ועיין במגיד משנים בהג' רש"י דירמ' עכ"ל. סוגנו דהג"ל. [רק שם כתב "בבגור משירים" ופה כתב "בסדר משירים".] שוב מצאתי גם בברכות ח"ס על שו"ע איה מ' תקנ"ט מחבר ס"א אלו הדסים כתב שם וי"ל: בירמ' לוי פסוק ו' ביום צום וכו' שם בגדה דר"ע ובסדר פישורים שהוא ר"ח כסליו ע"ש השעה עכ"ל.

רק על לוס החמישי שהוא ט"ז וגם חורבן בהמ"ק ובכללו יין תמנו ויוד ענת שהם ג"כ עבור החורבן בהמ"ק והיו מסופקים אם זה הבית השני יש בו די נחמה על חורבן בהמ"ק הראשון או לא. אבל לוס גדלי' שהוא על מיתת האדיק שקשה הרבה יותר משריפת בית חלקינו לא נסתפקו כלל שאין כאן נחמה כי במה ינחמנו. ואמנם אמרו חז"ל פ' הרוואה שבבבין בהמ"ק עתיד הקב"ה לנחמנו על חורבן כל בתי האדיקים ומייתי לי מקרא כי ינחם ה' ליון ינחם כל הורבותיה ע"ש. והיינו דהש"י להם הקב"ה לא כמהשבותיהם כי גם תאפרו והספרו של חדש השביעי תנחמנו ויתאפרך לשון ולשמחה בשמעכם לקול ה'.

עוד לריכים להבין תשובתו של הקב"ה וכי נמחם וגו' הלוס למחמי מה זה חשוכה ומי זיקש שילוס הוא ית"ש. ועוד הוסיף וכי תאכלו וכי תשמו הלא אתם האוכלים והשומים מה ענינו לכאן. אבל אחז"ל פ"ק דתענית [י"א:] הו"ש בתענית נקרא חוטא כאלו קדוש שריו בתוך מעיו שגא' בקרבן קדוש פירש"י שהמעיים קדושים לה' והוא מכחשם בתענית וחוטא כזה ע"ש ונראה מ"מ בתענית ולומות של החורבן אין הפסד במה שקדוש שריו בתוך מעיו שהרי גם השכינה מלפטר על החורבן, אמנם אם ינחם ה' על בתי בית שני אי"כ הלוס חסור גם אי"כ דהרי קדוש שריו בתוך מעיו — וי"ל דהיינו אותן האדיקים המאכלי' רעבים על שולחנם, אבל האוכל פתו לבדו איתא בזוהר (*) עליהם נאמר ופרשתי פרש על פניהם פרש חגיגה, וא"כ כשהכתוב מנגה אוחו איך נאמר שקדוש שריו בתוך מעיו. והנה הקב"ה בא עתה להוכיח אותם על מתנות עניים אמר להם כי נמחם הלוס למחמי שיהי' קדוש שריו בתמי' הלא כי תאכלו וכי תשמו אתם האוכלים ואתם השומים מנלי תת לפני לאכול, וממילא אין קדוש שריו בתוך מעיו וא"כ אין הפסד בלוס שלכם.

עוד יש לעיין מ"ט שאלו ביום ד' לחדש כסליו על הלומות ואין עתה זמן הלומות. וי"ל הנה פירשו בפסוק [תהלים כ"ז] כי יפנני בסוכה ביום רעה וגו' ולזנחה באהלו זכתי תרופה וגו' את פניך ה' אבקש, דהממור מתחיל אורי וישעי ואחז"ל אורי דרי' וישעי זי"כ, וכפרת יס"ב נמשכה עד סוף ד' ימים שבין יס"ב לסוכות כנגד ד' אותיו הוי' ית"ש ואז ילפנינו בסכ"ה, ואז בימי סוכות לזנחה באהלו זכתי תרופה, כי קרבנות החג נקראו זכתי תרופה שהם נמשכים מימי ר"ה ויה"כ שעברו ואז מסוגל לשאבת רסיק שפ"ז כתי' לך אמר לני זקשו פני את פניך ה' אבקש. וכל זה מבואר. עוד נקדים שזמן שהוא הוא נקרא סוכות שלם כמ"ש והאריך בשליה כי כל זמן לכולך הספא"י אין שלום אמר חלקים לרשעים משא"כ אחר נמר מינוי הדין שהוא בחג הסוכות. וגם אז זמן מתנת עניים ומשנה קורין בו עשר תעשר וכמבואר במשנה [אבות פ"ה] ד' פרקים הדבר מתרבה במואלי החג מפני גול מתנות עניים כי אז אחר סור מרע, ראוי לעשה טוב.

עוד נקדים מה דכתיב בירמ' קפיטל ל"ו והי בשנה החמישית ליהויקים וגו' בחדש השמיני קראו לוס. וכי שם בסוד משרים בהגהת רש"י שהי' יום לוס בר"ח כסליו. משום דמרי' חלול עד יס"ב יש מ' יום והוא בחדש השביעי, כאשה היוולדת לשפחה, ומי שלא שב אז בחשוכה

(*) פ' ויקרא ד"ה פתח רבי אבא דף קצ"ט ע"ב (בדפוס ווילנא).